

Sygn. akt I CSK 520/17

POSTANOWIENIE

Dnia 23 listopada 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z wniosku M. S., P. P., Ł. S., R. X., M. X., M. K., A. K. i H. P.
przy uczestnictwie B. C.

o stwierdzenie zasiedzenia służebności gruntowej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 23 listopada 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców
od postanowienia Sądu Okręgowego w R.
z dnia 17 stycznia 2017 r., sygn. akt V Ca [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od wnioskodawców na rzecz uczestniczki kwotę
240 (dwieście czterdzieści) złotych tytułem kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie wnioskodawcy wnieśli skargę kasacyjną, a jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania powołali się na dwa argumenty: potrzebę wykładni przepisów prawa co do tego, czy już tylko występowanie więzów pokrewieństwa lub powinowactwa pozwala na przyjęcie, że nie było samodzielnego posiadania służebności, a jedynie władztwo prekaryjne nad nią oraz, po drugie, oczywistą zasadność skargi mającą wynikać właśnie z przyjęcia charakteru władztwa prekaryjnego w tej sprawie. Skarga nie jest oczywiście uzasadniona – ocena, czy wnioskodawcy byli posiadaczami służebności, czy też wykonywali tylko władztwo prekaryjne może być sporna, a zatem choć ze stanowiskiem sądu co do niej można polemizować, to jednak nie można go uznać za oczywiście nieprawidłowe. Przedstawiony problem interpretacyjny też nie budzi wątpliwości – oczywiście samo występowanie więzów prawnorodzinnych *per se* nie determinuje, czy w konkretnej sprawie wykonywano władztwo prekaryjne, czy też była to służebność, ponieważ taka ocena zawsze wymaga z analizy całokształtu okoliczności, natomiast owe stosunki prawnorodzinne niewątpliwie są ważną okolicznością, która powinna zostać uwzględniona. Zresztą, jak wyraźnie wynika z uzasadnienia orzeczenia w tej sprawie, Sąd wszechstronnie zbadał charakter korzystania z drogi przez członków rodziny właścicieli i uznał, że miało to charakter grzecznościowy, prekaryjny, nie zostało bowiem w żaden sposób udowodnione, że posiadanie odbywało się w zakresie służebności.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.

aw

aj